

การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียง

นายชาติชาย กิตติสารศักดิ์

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชานิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2532

ISBN 974-576-558-9

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

015905 I16205935

THE PROTECTION OF NEIGHBOURING RIGHTS

Mr. Chatchai Kitisarsak

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

1989

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียง

โดย

นายชาติชาย กิตติสารศักดิ์

ภาควิชา

นิติศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

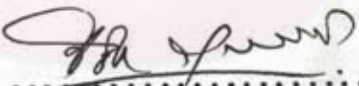
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัครชัย สุขผลศิริ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

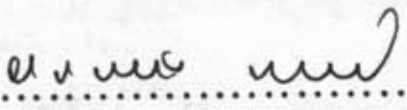
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชรากัญ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ไชยยศ เหมะรัชตะ)

 อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัครชัย สุขผลศิริ)

 กรรมการ
(อาจารย์ ปริญา ตีผดุง)

 กรรมการ
(อาจารย์ ยรรยง ทวงราช)

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมเพียงแผ่นเดียว

ชาติชาย กิตติสารศักดิ์ : การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียง (THE PROTECTION OF NEIGHBOURING RIGHT) อ.ที่ปรึกษา : ผศ.อชชัย ศุภผลศิริ, 318 หน้า.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์หลักอยู่สองประการคือ เพื่อศึกษาถึงที่มาและลักษณะของสิทธิข้างเคียง เปรียบเทียบกับลิขสิทธิ์ด้วยวิธีการศึกษาจากกฎหมายของประเทศและอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และเพื่อนำความรู้ที่ได้จากการศึกษานี้มาวิเคราะห์พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2521 ว่ามีการให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงหรือไม่และในระดับใด รวมทั้งศึกษาถึงความเหมาะสมของการให้ความคุ้มครองสิทธิเช่นว่านี้ด้วย

ผลของการศึกษาพบว่า การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงพัฒนามาจากแนวความคิดในเรื่องลิขสิทธิ์และเป็นผลสะท้อนจากการพัฒนาเทคโนโลยีในการบันทึกเสียงและภาพ เช่นเดียวกับลิขสิทธิ์ที่เป็นผลสะท้อนจากการพัฒนาเทคโนโลยีทางด้านการพิมพ์ แต่ก็มีลักษณะของการให้ความคุ้มครองที่แตกต่างจากลิขสิทธิ์ในสาระสำคัญดังนี้คือ

1. ความแตกต่างในเรื่องเจ้าของสิทธิคนแรก กล่าวคือ เจ้าของสิทธิคนแรกในงานลิขสิทธิ์ส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลธรรมดาซึ่งสามารถมีกรรมสิทธิ์ได้ ส่วนเจ้าของสิทธิข้างเคียงส่วนใหญ่จะเป็นนิติบุคคลซึ่งไม่สามารถได้รับกรรมสิทธิ์
2. ความแตกต่างในเรื่องขอบเขตของสิทธิ กล่าวคือ ขอบเขตของสิทธิข้างเคียงจะแคบกว่าลิขสิทธิ์
3. ความแตกต่างในเรื่องระดับการให้ความคุ้มครอง กล่าวคือ สิทธิในการนำออกแสดงต่อสาธารณชนและแพร่เสียงแพร่ภาพของเจ้าของสิทธิข้างเคียงเป็นเพียงสิทธิที่จะได้รับค่าตอบแทนเท่านั้น ไม่ใช่สิทธิแต่เพียงผู้เดียวเหมือนเจ้าของลิขสิทธิ์ และโดยปกติอายุการคุ้มครองสิทธิข้างเคียงจะน้อยกว่าลิขสิทธิ์

ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2521 มีบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองแก่สิทธิข้างเคียงด้วยโดยจัดให้เป็นงานลิขสิทธิ์ประเภทหนึ่งคือ งานสอดทัศน์วัสดุและงานแพร่เสียงแพร่ภาพ แต่จากการศึกษาพบว่า บทบัญญัติในกฎหมายลิขสิทธิ์ของไทยยังไม่เหมาะสมกับสภาพของการให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงอยู่หลายประการ ดังต่อไปนี้คือ

1. พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2521 ไม่มีบทบัญญัติกำหนดตัวเจ้าของสิทธิข้างเคียงอย่างแจ้งชัด
2. ขอบเขตของงานแพร่เสียงแพร่ภาพในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์มีความคลุมเครืออยู่ โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับโทรทัศน์ทางสาย (CATV)
3. อายุการให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์กำหนดไว้ยาวนาน เกินสมควร โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับมาตรฐานในอนุสัญญาระหว่างประเทศ เช่นอนุสัญญาโรม
4. พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2521 ไม่มีบทบัญญัติใด ๆ ที่ให้ความคุ้มครองแก่นักแสดงเลย
5. การกำหนดให้วัตถุแห่งสิทธิข้างเคียงเป็นงานลิขสิทธิ์ ประกอบกับหลักเกณฑ์การคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศในกฎหมายลิขสิทธิ์ ทำให้ประเทศไทยต้องผูกพันคุ้มครองสิทธิข้างเคียงตามกฎหมายของต่างประเทศโดยไม่จำเป็น
6. บทบัญญัติในพระราชบัญญัติ พ.ศ.2521 ยังไม่พอเพียงต่อการให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียง เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติที่ว่าด้วยการให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงไว้เป็นการเฉพาะ

ภาควิชา นิติศาสตร์
 สาขาวิชา นิติศาสตร์
 ปีการศึกษา 2531

ลายมือชื่อนิติ
 ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

พิมพ์ต้นฉบับบทความวิจัยเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

CHATCHAI KITISARASAK : THE PROTECTION OF NEIGHBOURING RIGHT.
THESIS ADVISOR : ASST. PROF. DHAJJAI SUBHAPHOLSIR, 318 PP.

The objectives in this thesis are twofold. Firstly, it aims at the study of the origin and the characteristics of neighbouring rights in comparison with copyright through the exploration of relevant foreign laws and international conventions. Secondly, its purpose is to apply the knowledge resulting from such study to analyze the Copyright Act B.E. 2521 whether it protects neighbouring rights and to what extent, as well as to evaluate the appropriateness of such protection.

The study shows that the protection to neighbouring rights is developed from the concept in copyright protection and it reflects the connection with the technology development in audiovisual recording in the same manner as copyright protection with the technology development in printing. However, the protection to these two property rights are different in the important aspects:

1) The first right owner. In a copyright work, the first copyright owner normally is a natural person. By contrast, the first owner of a neighbouring right usually is a juristic person.

2) The scope of rights. The scope of neighbouring rights is narrower than the one of copyright.

3) The level of protection. The neighbouring right owner's right to public performance and broadcast is merely a right to remuneration as opposed to a copyright owner's exclusive right. Normally, the duration of protection to neighbouring rights is shorter than to copyright.

It is found that the Copyright Act B.E.2521 protects the subject matters of neighbouring rights as copyright works, e.g., audiovisual work and broadcast. Nonetheless, the study shows that such protection in the copyright law is not suitable to the nature of neighbouring rights in these following matters:

1) The Copyright Act does not clearly specify the owner of each neighbouring right.

2. The scope of broadcasting work in the Copyright Act is vague, particularly on the issue of cable television.

3. The duration of protection as provided by the act is too long when compared with what provided in the Rome Convention.

4. The Copyright Act does not give any protection to performers.

5. Categorizing the subject matters of neighbouring rights as copyright works together with the provision granting international copyright protection brings about the unnecessary binding to protect foreign neighbouring rights.

6. There are no sufficient provisions in the Copyright Act to protect neighbouring rights in particular.

ภาควิชา นิติศาสตร์
สาขาวิชา นิติศาสตร์
ปีการศึกษา 2531

ลายมือชื่อนิติ
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาจากท่านผู้มีพระคุณหลายท่าน คือ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัสชัย สุขผลศิริ ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งท่านได้กรุณาให้ข้อชี้แนะ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการวิจัย ตลอดจนตรวจแก้วิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณอย่างสูงต่อท่านศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของวิทยานิพนธ์และเป็นประธานกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณท่านอาจารย์รณรงค์ หวงราช และท่านอาจารย์ปริญญา ติมตุง ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นและตรวจสอบความถูกต้องของวิทยานิพนธ์ตลอดจนรับ เป็นกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นอกจากนี้ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์จรัญ ภัคดิธนากุล ที่กรุณาได้ให้ข้อชี้แนะและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการวิจัยด้วย

นอกจากนี้ขอขอบพระคุณ คุณสมพล พรพัฒน์เลิศกุล ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในด้านข้อมูลทาง เอกสารต่าง ๆ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หากพอมิคุณค่าและมีประโยชน์ต่อการศึกษาอยู่บ้าง ผู้เขียนขอกราบเป็นกตเวทิตาคุณแด่บิดามารดา ตลอดจนผู้มีอุปการะคุณอีกหลายท่านที่ได้ให้ความกรุณาจนผู้เขียนสามารถจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จตามความมุ่งหมาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
บทนำ	
บทที่ 1 ลักษณะและการให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียง	
1. ประวัติและความเป็นมาของสิทธิข้างเคียง	1
2. แนวความคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับสิทธิข้างเคียง	9
3. เจ้าของสิทธิ, ขอบเขตและอายุการให้ความ- คุ้มครอง	16
4. ความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างลิขสิทธิ์และ สิทธิข้างเคียง	18
5. ประเภทของสิทธิข้างเคียง	22
5.1 สิทธิของนักแสดง	22
5.2 สิทธิของผู้จัดทำใส่ดวีสดุ	26
5.3 สิทธิขององค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพ	29
6. วิธีการให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียง	23
6.1 การเก็บและการกระจายค่าตอบแทน	33
6.2 การแก้ไขความเสียหายในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิ- ข้างเคียง	37
6.2.1 การแก้ไขความเสียหายในทางแพ่ง	38
6.2.2 การแก้ไขความเสียหายโดยกฎหมายว่าด้วย การแข่งขันโดยไม่เป็นธรรม	40
6.2.3 การแก้ไขความเสียหายในทางอาญา.....	41

บทที่ 2	การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงในประเทศต่าง ๆ	
1.	การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงในประเทศที่ใช้ระบบสิทธิของผู้สร้างสรรค์	44
1.1	การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงในประเทศ-ฝรั่งเศส	44
1.2	การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงในประเทศ-เยอรมัน	69
1.3	การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงในประเทศ-ญี่ปุ่น	81
2.	การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงในประเทศที่ใช้ระบบสิทธิในการทำสำเนา	98
2.1	การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงในประเทศ-อังกฤษ	98
2.2	การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงในประเทศ-สหรัฐอเมริกา	129
บทที่ 3	การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงในระบบระหว่างประเทศ	
1.	การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงตามอนุสัญญาโรม ค.ศ.1961	151
1.1	ประวัติและความเป็นมาของอนุสัญญาโรม	151
1.2	ความสัมพันธ์ระหว่างการให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงและลิขสิทธิ์	155
1.3	โครงสร้างและหลักการพื้นฐานของอนุสัญญา	157

1.4	ประเภทของบุคคลและสิทธิที่ได้รับความคุ้มครอง...	161
1.4.1	สิทธิของนักแสดง	161
1.4.2	สิทธิของผู้จัดทำโสตวัสดุ	168
1.4.3	สิทธิขององค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพ	170
1.5	อายุการให้ความคุ้มครอง	172
1.6	ข้อจำกัดการให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียง.....	174
1.7	การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงโดยวิธีอื่น	175
1.8	แนวโน้มในการแก้ไขปรับปรุงอนุสัญญาโรม	175
1.8.1	บทบัญญัติที่เสนอให้มีการแก้ไข	176
1.8.2	บทบัญญัติที่เสนอให้มีการเพิ่มเติม	178
1.9	อนุสัญญาโรมกับประเทศกำลังพัฒนา	180
2.	การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงตามอนุสัญญาเจนีวา	
	ค.ศ.1971	182
2.1	ประวัติและความเป็นมาของอนุสัญญา	182
2.2	โครงสร้างของอนุสัญญา	185
2.3	สิ่งที่อยู่ภายใต้ความคุ้มครอง	186
2.4	ขอบเขตของการให้ความคุ้มครอง	189
2.5	วิธีการให้ความคุ้มครอง	190
2.6	อายุการให้ความคุ้มครอง	194
2.7	ข้อจำกัดในการให้ความคุ้มครอง	194
2.8	บทบัญญัติทั่วไป	196
บทที่ 4	การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงในประเทศไทย	
1.	ความเป็นมาเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ใน	
	ประเทศไทย	199

2.	การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงตามพระราชบัญญัติ คุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พ.ศ.2474	200
2.1	การให้ความคุ้มครองผู้จัดทำวัสดุ	201
2.2	การให้ความคุ้มครองผู้จัดทำภาพยนตร์	206
3.	การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2521	209
3.1	เหตุผลในการให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียง	210
3.2	ลักษณะของงานอันถือเป็นสิทธิข้างเคียงที่ได้รับความ คุ้มครอง	213
3.2.1	งาน วัสดุทัศนวัสดุ	213
3.2.2	งานภาพยนตร์	217
3.2.3	งานแพร่เสียงแพร่ภาพ	218
3.3	เจ้าของสิทธิ	221
3.4	การละเมิดสิทธิข้างเคียง	224
3.4.1	การละเมิดโดยตรง	224
3.4.2	การละเมิดทางอ้อม	230
3.5	ข้อยกเว้นการละเมิด	234
3.5.1	ข้อยกเว้นทั่วไป	234
3.5.2	ข้อยกเว้นของการละเมิดลิขสิทธิ์ในงาน ทัศนวัสดุหรือภาพยนตร์	236
3.5.3	ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ในกรณีทำงาน ภาพยนตร์หมดอายุการคุ้มครอง	240
3.6	อายุการคุ้มครอง	241
3.7	ลักษณะร่วมของงานที่ได้รับสิทธิข้างเคียง	244

4. สิทธิข้างเคียงที่ไม่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2521	247
5. การให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงระหว่างประเทศ.....	251
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	269
บรรณานุกรม	319
ประวัติผู้เขียน	326

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทนำ

ความเป็นมาและสาระสำคัญของปัญหา

คำว่า "สิทธิข้างเคียง" นี้เป็นคำที่ยังไม่แพร่หลายกันนักในประเทศไทย เนื่องจากแนวความคิดในเรื่องสิทธิข้างเคียงนี้เป็นแนวความคิดของลิขสิทธิ์ในระบบสิทธิของผู้สร้างสรรค์โดยเฉพาะ แม้ว่าระบบลิขสิทธิ์ของประเทศไทยจะเป็นระบบผสมระหว่างลิขสิทธิ์ในระบบสิทธิในการทำสำเนาและระบบสิทธิของผู้สร้างสรรค์ แต่ระบบลิขสิทธิ์ของประเทศไทยนั้นก็ เป็นระบบผสมที่ค่อนข้างไปในทางระบบสิทธิในการทำสำเนาเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นแนวความคิดในเรื่องสิทธิข้างเคียงจึงไม่มีอยู่ในระบบลิขสิทธิ์ของประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม กฎหมายลิขสิทธิ์ของไทยตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2521 ก็ได้มีการยอมรับสิทธิข้างเคียงเหล่านี้บางส่วน เช่น งานโสตทัศนวัสดุและงานแพร่เสียงแพร่ภาพ โดยนำมาบัญญัติให้ความคุ้มครองอย่างลิขสิทธิ์ตามแบบกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทยที่ใช้ระบบสิทธิในการทำสำเนา แต่ก็ยังมีข้อบกพร่องบางประการเกี่ยวกับการกำหนดตัวเจ้าของลิขสิทธิ์ อีกทั้งสิ่งที่เป็นสิทธิข้างเคียงประเภทหนึ่ง คือสิทธิของนักแสดงกฎหมายไทยก็ยังไม่ได้ออมรับให้ความคุ้มครองแต่อย่างใด

ปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียง

1. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดตัวเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานอันถือเป็นสิทธิข้างเคียง กล่าวคือเนื่องจากในเรื่องนี้มีแนวความคิดที่แตกต่างกันระหว่างระบบสิทธิในการทำสำเนาและระบบสิทธิของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งปัญหาในเรื่องนี้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2521 ก็ยังไม่มียกข้อยกเว้นที่ชัดเจนกำหนดไว้

2. ปัญหาเกี่ยวกับขอบเขตของงานอันถือเป็นสิทธิข้างเคียงบางประเภท เช่น งานแพร่เสียงแพร่ภาพว่า จะครอบคลุมถึงโทรทัศน์ทางสาย (CATV) หรือไม่

3. ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองสิทธิของนักแสดงในประเทศไทย

4. ปัญหาเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองงานอันถือเป็นสิทธิข้างเคียงระหว่างประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาประวัติและแนวความคิดของสิ่งที่เรียกกันว่าเป็น "สิทธิข้างเคียง"
2. ศึกษาถึงลักษณะ, ความแตกต่าง, ความคล้ายคลึงกันระหว่างลิขสิทธิ์และสิทธิข้างเคียง
3. ศึกษาถึงขอบเขตของสิทธิข้างเคียง เพื่อกำหนดขอบเขตของการให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงให้เหมาะสมกับระบบกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทย
4. ศึกษาและวิเคราะห์ถึงปัญหาเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงระหว่างประเทศในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2521

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาการให้ความคุ้มครองงานอันเกิดจากการพัฒนาเทคโนโลยีในการบันทึกเสียงและภาพ รวมทั้งการแพร่เสียงแพร่ภาพ ซึ่งเรียกรวม ๆ กันว่า "สิทธิข้างเคียง" ในระบบลิขสิทธิ์ที่แตกต่างกันและในระบบอนุสัญญาระหว่างประเทศ ศึกษาถึงการให้ความคุ้มครองงานประเภทนี้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พ.ศ.2474 และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2521 โดยเปรียบเทียบกับการให้ความคุ้มครองงานประเภทนี้ในกฎหมายลิขสิทธิ์หรือกฎหมายอื่น ๆ ของต่างประเทศ รวมทั้งคำพิพากษาและความเห็นของนักกฎหมายไทยและต่างประเทศ

วิธีดำเนินการวิจัย

วิทยานิพนธ์นี้ดำเนินการวิจัยโดยเอกสาร (Documentary Research) ซึ่งศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากหนังสือ บทความและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งของไทยและต่างประเทศในลักษณะเปรียบเทียบ

ทฤษฎีและแนวความคิดพื้นฐาน

แนวความคิดของสิทธิข้างเคียงเกิดขึ้นจากแนวคิดที่ว่า การให้ความคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้สร้างสรรค์ไม่ได้เกิดขึ้นโดยการกีดกันมิให้มีการใช้ประโยชน์จากงานสร้างสรรค์ และการให้ความคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้สร้างสรรค์นี้ ก็ไม่ควรจะจำกัดอยู่แค่เฉพาะการป้องกันการละเมิดซึ่งสิทธิที่กฎหมายบัญญัติรับรองให้แก่ผู้สร้างสรรค์เท่านั้น เนื่องจากงานทางด้านปัญญาถูกสร้างขึ้นมาก็เพื่อที่จะให้มีการเผยแพร่ไปสู่สาธารณชนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งสิ่งนี้ไม่สามารถที่จะทำได้โดยตัวผู้สร้างสรรค์เองเสมอไป ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลาง (intermediaries) ซึ่งเป็นผู้มีความสามารถระดับมืออาชีพ เพื่อที่จะทำให้งานนั้นสามารถถูกนำเข้าสู่สาธารณชนได้อย่างเหมาะสม

ดังนั้น นอกจากตัวผู้สร้างสรรค์ซึ่งได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายลิขสิทธิ์แล้ว จึงยังมีบุคคลอีกประเภทหนึ่งสมควรจะได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายด้วย เนื่องจากเขาเป็นผู้มีส่วนช่วยเหลือ (contributors) และสนับสนุน (auxiliaries) ผู้สร้างสรรค์โดยเป็นผู้เผยแพร่ผลงานประเภทต่าง ๆ โดยได้รับอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากวิทยานิพนธ์นี้

1. ได้รับความรู้เกี่ยวกับแนวความคิดในเรื่องสิทธิข้างเคียง
2. สามารถทราบถึงความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันระหว่างลิขสิทธิ์และสิทธิข้างเคียง
3. ได้รับความรู้เกี่ยวกับระบบการให้ความคุ้มครองสิทธิข้างเคียงระหว่างประเทศ
4. เสนอแนะข้อคิดเห็น เพื่อเป็นประโยชน์ในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทยในอนาคต